

utam nem én szabom meg
a vízcsepp vízben elvész

más

igen megyek hajómon
de nem kormánylapátként
(habár mind azt hazudják)
csak fájdalmak szögével
szögezve testetekhez
drótok tüskéi tűzik
bordánkat egy hajóvá

más

megyek s mennek hajókon
ahány fej annyi úton

oly sok felé sodortan
oly más irányt akarva
és mégis egy a végcél
egy nagy bárkán belül mind
külön sajkán evezve

más

őrült Majom hajózik
vak csillagunk levében
és azt reméli eljut
erdős Utópiába
kozmosz távlatokról
szegénynek nincs fogalma

TÓTH VALÉRIA: NYUGALOM